

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย และขอเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาพลานามัย ฉบับพุทธศักราช 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 4 โดยมีขอบข่ายที่จะศึกษาความคิดเห็นทั่วไปของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร จุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาวิชา อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และการวัดและการประเมินผล

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูพลานามัยที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 4 ซึ่งประกอบด้วยครูชาย 13 คน ครูหญิง 4 คน รวม 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งส่งไปให้ครูพลานามัยตอบปรากฏว่า ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบทุกโรงเรียน แล้วนำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์โดยคิดค่าตอบเป็นร้อยละ เพื่อให้ทราบถึงระดับมากน้อยของปัญหา แล้วนำเสนอในรูปตาราง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาพลานามัย ฉบับพุทธศักราช 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 4 ทำให้ทราบถึงปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาพลานามัย ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับสถานภาพของครูพลานามัย

ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยส่วนมากเป็นครูชาย มีอายุระหว่าง 24-28 ปี มีวุฒิปริญญาตรีทางพลศึกษา สอนทั้งพลศึกษาและสุขศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ทำการสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่าง 1-5 คาบต่อสัปดาห์ ส่วนมากมีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลานามัย 1-5 ปี มีครูพลานามัยส่วนน้อยที่สอนวิชาอื่น ๆ ด้วย

2. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยส่วนมากเห็นว่า วิชาบังคับกำหนดให้วิชาพลศึกษาและสุขศึกษารวมเป็นวิชาเดียวกันนั้น เหมาะสมดีแล้ว เพราะความมุ่งหมายเหมือนกัน ส่วนความมุ่งหมายในหลักสูตรของวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ครูพลานามัยส่วนมากเห็นว่าควรแยกออกจากกัน เพื่อให้เห็นความมุ่งหมายของแต่ละวิชาเด่นชัดยิ่งขึ้น

ชั่วโมงสอนวิชาบังคับสัปดาห์ละ 2 คาบ ครูพลานามัยร้อยละ 52.92 เห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว อีกร้อยละ 47.04 เห็นว่า น้อยเกินไป

การเตรียมบุคลากรของโรงเรียน ส่วนมากยังไม่พร้อม

เอกสาร คู่มือหลักสูตร สำหรับให้ครูศึกษา ส่วนมากมีบ้าง แต่ไม่เพียงพอ

การจัดหาและการทำประมวลการสอนไว้ให้ครูได้ศึกษา โรงเรียนส่วนมากมีบ้าง แต่ไม่เพียงพอ

อาจารย์ใหญ่ หัวหน้าหมวด ให้ความสนับสนุนและเข้าใจบทบาทของวิชาพลานามัยอย่างดี การวัดผลวิชาพลานามัยครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างดี สำหรับศึกษานิเทศก์ ไม่เคยไปนิเทศเลย

3. ปัญหาเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

ครูพลานามัยส่วนมากเห็นว่า สามารถทำให้นักเรียนได้รับผลประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในหลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย พุทธศักราช 2518 มีส่วนน้อยที่เห็นว่าไม่ได้

4. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา

เนื้อหาวิชาพลศึกษา ครูส่วนมากเห็นว่า วิชาบังคับที่กำหนดในหลักสูตรยังไม่เหมาะสม การกำหนดให้สอน 24 คาบ เหมาะสมดีแล้ว วิชาบังคับที่โรงเรียนไม่เปิดสอนมากที่สุด คือ ตะกร้อ เพราะเห็นว่า ไม่เหมาะสมกับนักเรียนหญิง รองลงมา คือ

กระบังกระของ เพราะไม่เหมาะสม ไม่ได้รับความนิยม ซาคอปกรณ วิชาที่จัดสอนแทน วิชาบังคับมากที่สุด คือ ซอฟบอล และวอลเลย์บอล วิชาที่ครูพลศึกษาเสนอว่า ควรจัด เป็นวิชาบังคับมากที่สุด คือ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ยิมนาสติก และฟุตบอล หรือ ยูโด หรือ แบคมินตัน

เนื้อหาวิชาสุขศึกษา ครูส่วนมากเห็นว่า ควรกำหนดให้สอนมากกว่า 12 คาบ การสอนเนื้อหาวิชา เรื่องที่มีปัญหามากที่สุด คือ โรคติดต่อที่สำคัญ เพราะเวลาน้อย สอนไม่ทัน รองลงมาคือ การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย กับการปฐมพยาบาล เพราะเวลาน้อยสอนไม่ทัน ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่บ้างแต่เป็นส่วนน้อย

5. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ สนาม และเครื่องอำนวยความสะดวก

อุปกรณ์ในการสอนสุขศึกษาที่ขาดมากที่สุดคือ โครงกระดูก ห่องปฏิบัติการ ภาพยนตร์ ฟิล์มสไลด์ทางสุขศึกษา หุ่นจำลองส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ป้ายเครื่องหมายจราจร ภาพชุดส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ตามลำดับ

6. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล

ครูพลศึกษาส่วนมากเห็นว่า เกณฑ์การประเมินผลที่กำหนดในหลักสูตร เหมาะสมดีแล้ว และโรงเรียนส่วนมากได้ปฏิบัติตามแล้ว ส่วนโรงเรียนที่ไม่ได้ปฏิบัติตาม ส่วนมากใช้ของโรงเรียนเอง เกณฑ์กำหนดค่าเฉลี่ยในหลักสูตร ครูส่วนมากเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว โรงเรียนส่วนมากได้ปฏิบัติตามแล้ว ส่วนโรงเรียนที่ไม่ได้ปฏิบัติตามส่วนมากใช้ เกณฑ์ของโรงเรียนเอง สำหรับคะแนนพิเศษ 10 คะแนน ครูพลศึกษาเห็นว่า ควรเพิ่มให้

ส่วนครูสุขศึกษา เห็นว่า เกณฑ์การประเมินผลที่กำหนดในหลักสูตรเหมาะสม ดีแล้ว แต่ครูส่วนมากไม่ได้ปฏิบัติตาม ครูใช้เกณฑ์ของโรงเรียนเอง เกณฑ์กำหนดค่า เฉลี่ยที่กำหนดในหลักสูตร ครูส่วนมากเห็นว่า เหมาะสมดีแล้ว แต่ครูส่วนมากไม่ได้ ปฏิบัติตาม ครูใช้เกณฑ์ของโรงเรียนเอง

ขอเสนอแนะ

1. ควรแยกวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาออกเป็นสองวิชา เพราะทั้งสองวิชา มีปรัชญา เนื้อหา โปรแกรม กิจกรรมแตกต่างกัน และเพื่อให้มองเห็นความสำคัญและ จุดมุ่งหมายของแต่ละวิชาเด่นชัดยิ่งขึ้น

2. ควรแก้ไขเปลี่ยนแปลงวิชาพลศึกษาภาควิชาบังคับเสียใหม่ให้เหมาะสม กับสภาพทางภูมิศาสตร์ของโรงเรียน ท้องถิ่น และความต้องการของชุมชนในแต่ละเขต การศึกษา ไม่ใช่บังคับให้เหมือนกันหมดทั่วประเทศ เพราะแต่ละท้องถิ่นนั้นมีความแตกต่างกัน และวิชาบังคับควรแยกออกสำหรับหญิงและชาย เพราะนักเรียนหญิงเรียนกิจกรรม บางอย่างเหมือนนักเรียนชายไม่ได้

3. หากเปลี่ยนแปลงตามข้อ 2 ได้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า วิชาบังคับก็ควร เป็นวิชาบังคับจริง ๆ ทุกโรงเรียนต้องสอนตามที่บังคับ แต่อาจแตกต่างกันในแต่ละเขต การศึกษาหรือภาค เพื่อความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

4. ผู้บริหารโรงเรียนนอกจากจะมองเห็นความจำเป็นและสำคัญของวิชา พลศึกษาแล้ว ยังต้องสนับสนุนในด้านงบประมาณสำหรับจัดซื้ออุปกรณ์ วัสดุ เอกสาร ตำราประกอบการสอนให้เพียงพอจริง ๆ เพื่อสัมฤทธิ์ผลของการเรียนการสอน

5. เมื่อรัฐบาลหรือกระทรวงศึกษาธิการมองเห็นความสำคัญของวิชาพลานามัย เหมือนวิชาอื่น ๆ ก็จำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณสำหรับบรรจุครูพลานามัยให้เพียงพอและมี สักส่วนเหมาะกับนักเรียนเช่นวิชาอื่น ๆ เพราะถ้าไม่ทำอย่างนั้นก็แสดงว่า เราสนับสนุน แต่ปาก พูดหรือเขียนไว้ในกระดาษเท่านั้น หามีประโยชน์อันใดไม่

6. การวัดและประเมินผล หลักสูตรควรกำหนดหลักเกณฑ์ไว้กว้าง ๆ เท่านั้น ว่าต้องวัดอะไรบ้าง ส่วนคะแนนและการให้เกรด ควรมอบอำนาจให้เป็นหน้าที่ของโรงเรียน เพราะตามโรงเรียนต่าง ๆ มีฝ่ายวัดและประเมินผลอยู่แล้ว

7. กลุ่มโรงเรียนแต่ละกลุ่ม (เขตการศึกษา) ควรมีบทบาทร่วมกันในการผลิต เอกสารหลักสูตร ประมวลการสอน ตลอดจนถึงการสร้างแบบสอบมาตรฐานขึ้นใช้